

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 2.10.2007
KOM(2007) 559 wersja ostateczna

2007/0200 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 76/796/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych 2-(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyjanianu, cykloheksanu i azotanu amonu

(zmiana do dyrektywy Rady 76/769/EWG)

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2007) 1237}

{SEK(2007) 1238}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ustanawia ramy dla zharmonizowanych przepisów w całej Unii Europejskiej dotyczących wprowadzania do obrotu i stosowania substancji i preparatów niebezpiecznych.

Dyrektywa 76/769/EWG jest stosowana do zarządzania ryzykiem w zakresie zdrowia człowieka i ochrony środowiska przed substancjami niebezpiecznymi. Substancje i preparaty niebezpieczne wymienione w załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane tylko po spełnieniu określonych warunków.

Proponuje się zarządzanie ryzykiem związanym z następującymi pięcioma substancjami poprzez uwzględnienie ich w załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG:

- 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE)
- 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE)
- metylenodifenylo diizocyjanian (MDI)
- cykloheksan
- azotan amonu (AA).

W ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje dokonano oceny ryzyka dla MEE, BEE, MDI i cykloheksanu. W ocenie ryzyka określono zagrożenia dla zdrowia człowieka w przypadku stosowania przez konsumentów preparatów zawierających te cztery substancje. W zaleceniach Komisji 1999/721/WE¹ i 2007/xxx/WE² przyjętych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 zalecono – jako najwłaściwszą strategię zmniejszenia zagrożeń dla konsumentów – nałożenie ograniczeń przy wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu na poziomie wspólnotowym w ramach dyrektywy Rady 76/769/EWG.

Azotan amonu jest substancją, która może działać jako utleniacz; ryzyko, któremu należy przeciwdziałać, wynika stąd, że substancja ta może wybuchnąć w przypadku zmieszania z niektórymi substancjami. Azotan amonu jest powszechnie stosowany jako nawóz w UE, przy czym nawozy zawierające azotan amonu przed wprowadzeniem do obrotu powinny spełniać określone minimalne normy bezpieczeństwa.

¹Zalecenie Komisji 1999/721/WE z dnia 12 października 1999 r. dotyczące skutków oceny ryzyka i strategii zmniejszenia ryzyka dla substancji: 2-(2-butoksyetoksy)etanol; 2-(2-metoksyetoksy)etanol; alkany, C10-13, chloro; benzen, C10-13-alkilopochodne.

²Zalecenie Komisji w sprawie wyników analizy ryzyka i strategii ograniczania ryzyka stwarzanego przez następujące substancje: piperazyna; cykloheksan; metylenodifenylo diizocyjanian; but-2-yno-1,4-diol; metylooksiran; anilina; akrylan 2-etyloheksylu; 1,4-dichlorobenzen; 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon; ftalan di(2-etyloheksylu); Fenol; eter bis(pentabromofenylo); 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen. Jeszcze nieopublikowane.

1.1. Wprowadzanie substancji chemicznych (chemiczne dane identyfikujące i zastosowania)

1.1.1. 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE)

2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE) należy do grupy eterów glikolu, które służą głównie jako współrozpuszczalniki w wielu różnych przypadkach. Substancja jest oznaczona numerem CAS 111-77-3 i numerem EINECS 203-906-6.

MEE jest stosowany głównie jako środek zapobiegający oblodzeniu w paliwie do silników odrzutowych. MEE służy też jako półprodukt chemiczny, podstawowa substancja chemiczna (rozpuszczalnik wykorzystywany w procesach technologicznych) i rozpuszczalnik w farbach i lakierach, produktach do usuwania farby, środkach czyszczących, emulsjach samonabłyszczających, płynach do mycia szyb samochodowych, środkach uszczelniających do podłóg, produktach do oczyszczania skóry (mydło) i produktach do pielęgnacji skóry³.

1.1.2. 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE)

2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE) należy do grupy eterów glikolu, które służą głównie jako współrozpuszczalniki w wielu różnych przypadkach. Substancja jest oznaczona numerem CAS 112-34-5 i numerem EINECS 203-961-6.

BEE jest stosowany w farbach, barwnikach, atramentach, detergentach i środkach czyszczących. Środek ten służy głównie do rozpuszczania różnych składników mieszanin w wodzie i innych substancjach⁴.

1.1.3. metylenodifenylo diizocyjanian (MDI)

Metylenodifenylo diizocyjanian (MDI) odnosi się głównie do pewnej liczby związków izomerycznych o wzorze chemicznym $C_{15}H_{10}N_2O_2$. Materiał oznaczony numerem EINECS 247-714-0 i numerem CAS 26447-40-5 obejmuje wszystkie mieszaniny izomeryczne oraz wszystkie specyficzne izomery, nawet te, które mają własne numery CAS czy EINECS.

MDI jest wykorzystywany głównie w produkcji przemysłowej stosowanych na całym świecie twardych pianek poliuretanowych. MDI ma też wiele innych zastosowań w odniesieniu do farb i pokryć, klejów, środków uszczelniających (w tym wodoodpornych), elastomerów i obuwia. MDI jest również stosowany do produkcji płyt wiórowych (do łączenia drewna) i rdzeni form stosowanych w przemyśle odlewniczym⁵.

1.1.4. cykloheksan

Cykloheksan jest cykloalkanem o wzorze cząsteczkowym C_6H_{12} . Substancja jest oznaczona numerem CAS 110-82-7 i numerem EINECS 203-806-2.

Cykloheksan jest stosowany głównie jako rozpuszczalnik w klejach (cykloheksan w połączeniu z innymi rozpuszczalnikami). Kleje te są w większości produkowane na bazie

³ Sprawozdanie z oceny ryzyka w ramach rozporządzenia Rady (EWG) 793/93 opublikowane w 1999 r., dostępne na stronie: <http://ecb.jrc.it/esis/>

⁴ Sprawozdanie z oceny ryzyka w ramach rozporządzenia Rady (EWG) 793/93 opublikowane w 2005 r., dostępne na stronie: <http://ecb.jrc.it/esis/>

⁵ Sprawozdanie z oceny ryzyka w ramach rozporządzenia Rady (EWG) 793/93 opublikowane w 2005 r., dostępne na stronie: <http://ecb.jrc.it/esis/>

„neoprenu” (polichloropren) i są stosowane w przemyśle skórzanym (obuwie), budowlanym (pokrycia podłóg) i do produkcji wyposażenia samochodowego. Kleje zawierające cykloheksan stosują głównie rzemieślnicy, ale są też stosowane przez osoby prywatne w gospodarstwach domowych i w przypadku produktów typu „zrób to sam”⁶.

1.1.5. azotan amonu (AA)

Azotan amonu, wzór cząsteczkowy NH_4NO_3 , ma numer CAS 6484-52-2 i numer EINECS 229-347-8. Chociaż formalnie nie jest sklasyfikowany jako substancja utleniająca, w pewnych warunkach może mieć właściwości silnie utleniające.

Azotan amonu jest powszechnie wykorzystywany w UE jako nawóz; jest także głównym składnikiem w środku strzałowym ANFO (ang. ammonium nitrate fuel-oil) dostępnym w handlu. Azotan amonu jest stosowany w nawozach, zarówno osobno, jak i w połączeniu z innymi substancjami odżywczymi. W terminologii przemysłu nawozów sztucznych te dwie kategorie są określane jako nawozy jednoskładnikowe i wieloskładnikowe. Nawozy zawierające ponad 28 % azotu nazywane są nawozami azotowymi o wysokiej zawartości azotanu amonu.

1.2. Ocena ryzyka i środki zarządzania ryzykiem

1.2.1. 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE)

W ocenie ryzyka dokonanej zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 przez Niderlandy stwierdzono, że zachodzi potrzeba ograniczenia zagrożeń dla zdrowia człowieka (pracownicy i konsumenci). Założono, że zdrowie konsumentów może być zagrożone w trakcie używania MEE w farbach i produktach do usuwania farby.

Sprawozdanie z oceny ryzyka zostało przedłożone Komitetowi Naukowemu ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (CSTEE), który przyjął opinię na posiedzeniu plenarnym w dniu 27 listopada 1998 r.⁷ Poza ogólnymi uwagami dotyczącymi pochodnych zdrowotnych wartości referencyjnych w miejscu pracy, z którymi CSTEE w pełni się zgadzał, jakość sprawozdania z oceny ryzyka uznano za dobrą.

Zalecenie Komisji 1999/721/WE⁸ zawierało strategię ograniczania ryzyka dla konsumentów w celu zapobiegania narażeniu skóry na MEE zawartemu w farbach i produktach do usuwania farby. Uznano, że w przypadku pracowników ustawodawstwo, które już obowiązuje w ramach dyrektywy 98/24/WE⁹ gwarantuje odpowiednią ochronę przed ryzykiem związanym z MEE.

Według badań przeprowadzonych w 2000 r. przez Europejski Związek Producentów Farb Graficznych, Lakierów i Farb Artystycznych (CEPE) farby znajdujące się w powszechnej sprzedaży zawierają nieznaczne ilości MEE. CEPE zaleciło przedsiębiorstwom należącym do

⁶ Sprawozdanie z oceny ryzyka w ramach rozporządzenia Rady (EWG) 793/93 opublikowane w 2004 r., dostępne na stronie: <http://ecb.jrc.it/esis/>

⁷ Opinia SCTEE jest dostępna na:
http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

⁸ Dz.U. L 292 z 13.11.1999, str. 42.

⁹ Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG). Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11.

związku, aby zastąpić MEE innymi substytutami we wszystkich farbach przeznaczonych dla konsumentów i świadomie przestać stosować MEE w farbach przeznaczonych na rynek konsumentów.

W grudniu 2006 r. Komisja skontaktowała się z europejskimi producentami produktów do usuwania farby, którzy potwierdzili, że nie sprzedają produktów zawierających MEE na potrzeby konsumentów.

1.2.2. 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE)

W ocenie ryzyka dokonanej zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 przez Niderlandy stwierdzono, że zachodzi potrzeba ograniczenia zagrożeń dla zdrowia człowieka (pracownicy i konsumenci). Wnioski, że trzeba ograniczyć zagrożenia dla konsumentów wynikały z ryzyka związanego ze stosowaniem BEE w farbach w aerozolu.

Sprawozdanie z oceny ryzyka zostało przedłożone Komitetowi Naukowemu ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (CSTEE), który przyjął opinię na 6. posiedzeniu plenarnym w dniu 27 listopada 1998 r.¹⁰ Poza ogólnymi uwagami dotyczącymi pochodnych zdrowotnych wartości referencyjnych w miejscu pracy, z którymi CSTEE nie w pełni się zgadzał, jakość sprawozdania z oceny ryzyka uznano za dobrą.

W zaleceniu Komisji 1999/721/WE określono strategię ograniczania ryzyka związanego z BEE¹¹. W strategii zalecano, aby farby zawierające BEE przeznaczone do rozpylania nie były dostępne dla konsumentów. Ponadto na farbach zawierających BEE wprowadzanych do obrotu w celu powszechnej sprzedaży powinno być wyraźnie podane, że nie należy ich rozpylać. Uznano, że w przypadku pracowników ustawodawstwo, które już obowiązuje w ramach dyrektywy 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r., gwarantuje odpowiednią ochronę przed ryzykiem związanym z BEE.

W październiku 2001 r. Komisja przeprowadziła badanie dotyczące „korzyści i niedogodności związanych z ograniczeniem wprowadzania do obrotu i stosowania BEE w całej Wspólnocie”. W badaniu analizowano (m.in. pod względem ekonomicznym) korzyści i niedogodności związane z ewentualnymi ograniczeniami, przydatność substytutów chemicznych i skutki dla małych i średnich przedsiębiorstw. W trakcie badania rozważano szereg możliwych środków zmniejszających ryzyko, które można by przyjąć, takich jak zakaz stosowania preparatów zawierających BEE w farbach w aerozolu lub dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania. Uznano, że odpowiednim środkiem w celu wyeliminowania ryzyka dla konsumentów w farbach w aerozolu będzie wprowadzenie progu maksymalnej dopuszczalnej zawartości BEE w farbach.

W lutym 2007 r. po dyskusji w grupie roboczej złożonej z przedstawicieli właściwych organów odpowiedzialnych za wykonanie dyrektywy 76/769/EWG (Grupa Robocza ds. Ograniczeń) Związek Producentów Rozpuszczalników zawierających tlen (OSPA) dostarczył nowe informacje dotyczące toksyczności i narażenia na BEE¹², które zostały ocenione przez Niderlandy, sprawozdawcę UE ds. oceny ryzyka. Korzystając z informacji pochodzących z

¹⁰ Opinia SCTEE jest dostępna na stronie:

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

¹¹ Dz.U. L 292 z 13.11.1999, str. 42.

¹² Oświadczenie „Związku Producentów Rozpuszczalników zawierających tlen, OSPA”, maj 2007 r. przedstawione przez Komisję i członków grupy roboczej ds. Ograniczeń.

badania wody pitnej, w badaniu dotyczącym wdychania orzeciono, że skutki odczuwalne w płucach miały ostry charakter miejscowy, a nie systemowy; na podstawie tradycyjnych założeń stwierdzono w odniesieniu do frakcji dostających się przez drogi oddechowe i wielkości cząsteczek rozpraszanego aerozolu, że bezpieczny poziom stężenia BEE w farbach w aerozolu wynosi 3 %. Podobne badanie przeprowadzono w odniesieniu do innych farb zawierających BEE, z którego wynikało, że z punktu widzenia toksykologii narażenie na opary BEE z powierzchni malowanych pędzlem lub wałkiem nie ma znaczenia. W rezultacie nie stwierdzono ryzyka przy stosowaniu pędzli lub wałków.

1.2.3. metylenodifenylo diizocyjanian (MDI)

W ocenie ryzyka dokonanej zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 przez Belgię stwierdzono, że zachodzi potrzeba ograniczenia zagrożeń dla zdrowia człowieka (pracownicy i konsumenci).

Sprawozdanie z oceny ryzyka zostało przedłożone Komitetowi Naukowemu ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (CSTEE), który przyjął opinię na 41. posiedzeniu plenarnym w dniu 8 stycznia 2004 r.¹³ CSTEE potwierdził wnioski z oceny ryzyka.

W przypadku MDI strategia zmniejszania zagrożenia dla zdrowia człowieka została przygotowana w listopadzie 2004 r. przez ECOLAS w imieniu sprawozdawcy belgijskiego. We wnioskach z tego badania zaleca się wyposażenie ochrony osobistej i odpowiednie instrukcje dotyczące preparatów zawierających MDI znajdujących się w powszechnej sprzedaży.

W czerwcu 2006 r. BIPRO przeprowadziło badanie w imieniu sprawozdawcy belgijskiego dotyczące korzyści i niedogodności związanych z różnymi możliwymi środkami ograniczającymi wprowadzanie do obrotu i stosowanie MDI. We wnioskach z tego badania zalecono ograniczenie wprowadzania do obrotu i stosowania preparatów zawierających MDI znajdujących się w powszechnej sprzedaży do tych, które są sprzedawane z odpowiednim wyposażeniem ochrony osobistej, jak i z dodatkowymi instrukcjami dotyczącymi ich przechowywania i stosowania.

W zaleceniu Komisji 2007/xxx/WE określono strategię zmniejszenia ryzyka związanego z MDI¹⁴. Strategia uznaje potrzebę przyjęcia ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu MDI w produktach przeznaczonych do użytku konsumentów. W odniesieniu do pracowników w strategii zalecono ustanowienie na poziomie wspólnotowym dopuszczalnych wartości narażenia w miejscu pracy zgodnie z dyrektywą Rady 98/24/WE.

1.2.4. cykloheksan

W ocenie ryzyka dokonanej zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 przez Francję stwierdzono, że zachodzi potrzeba ograniczenia zagrożeń dla zdrowia człowieka (pracownicy i konsumenci) z uwagi na narażenie zdrowia przy korzystaniu z klejów zawierających cykloheksan. Kleje zawierające cykloheksan są uznawane za główny produkt używany przez

¹³ Opinia SCTEE jest dostępna na:

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

konsumentów, zatem w analizie ryzyka koncentrowano się w szczególności na ich zastosowaniu do kładzenia dywanów, gdzie spodziewano się najwyższego stopnia narażenia.

Sprawozdanie z oceny ryzyka zostało przedłożone Komitetowi Naukowemu ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (CSTEE), który przyjął opinię na 29. posiedzeniu plenarnym w dniu 9 stycznia 2002 r.¹⁵ CSTEE potwierdził wnioski z oceny ryzyka.

W zaleceniu Komisji 2007/xxx/WE¹⁶ określono strategię zmniejszenia zagrożenia dla konsumentów i zalecono ograniczenia w wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu cykloheksanu w klejach na bazie neoprenu przeznaczonych do użytku konsumentów. Uznano, że w przypadku pracowników ustawodawstwo, które już obowiązuje w ramach dyrektywy 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. gwarantuje odpowiednią ochronę przed ryzykiem związanym z cykloheksanem przy jego wykorzystaniu do celów przemysłowych.

1.2.5. azotan amonu (AA)

W przypadku nawozów AA może dojść do przypadkowego wybuchu, tylko jeśli zawartość azotanu amonu, a ściślej mówiąc całkowita zawartość azotu, przekracza wartość krytyczną. Tego rodzaju nawozy AA o wysokiej zawartości azotu są zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) 2003/2003 w sprawie nawozów, tak jak nawozy zawierające ponad 28 % azotu w masie w stosunku do azotanu amonu. Uznaje się, że nawozy na bazie azotanu amonu zawierające mniej niż 28 % azotu w zwykłych warunkach podczas ich przechowywania i stosowania nie stwarzają zagrożenia wybuchem.

Aby znajdować się w swobodnym obrocie na rynku wewnętrznym, nawozy o wysokiej zawartości azotanu amonu muszą pomyślnie przejść test odporności na detonację określony w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003. Muszą również spełniać szereg wymogów technicznych dotyczących ich porowatości, wielkości cząsteczki, pH i zawartości zanieczyszczeń.

Jednak rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ma zastosowanie jedynie do nawozów objętych zakresem rozporządzenia, które są wprowadzane do obrotu jako „nawozy WE”, a zatem nie można z niego skorzystać w celu nałożenia środków na inne nawozy. Producenci innych nawozów mogą spełnić wymogi rozporządzenia na zasadzie dobrowolnej.

W przypadku nawozów przeznaczonych na sprzedaż tylko w danym państwie członkowskim producenci mogą postanowić, że spełnią jedynie wymogi obowiązujące na poziomie krajowym. Z tego powodu nawozy te nie muszą spełniać wymogów bezpieczeństwa ustalonych na poziomie europejskim. W celu zagwarantowania jednakowego poziomu ochrony w całej UE wszystkie nawozy na bazie azotanu amonu powinny spełniać te same wymogi bezpieczeństwa.

Oprócz ryzyka wybuchu w normalnych warunkach przechowywania i stosowania w rolnictwie, nawozy AA były też wykorzystywane przez terrorystów do produkcji materiałów wybuchowych. W celu utrudnienia nabycia nawozów AA o wysokiej zawartości azotu dla ich świadomego stosowania niezgodnie z przeznaczeniem zawartość azotu w nawozach znajdujących się w powszechnej sprzedaży należy ograniczyć do 20 %.

¹⁵ Opinia SCTEE jest dostępna na stronie:

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

¹⁶ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

1.3. Zamierzone skutki dla prawodawstwa UE

Ze względu na potrzebę ograniczenia ryzyka dla konsumentów, zwłaszcza w celu zagwarantowania odpowiedniej ochrony w przypadku produktów typu „zrób to sam”, należy stosować pewne ograniczenia dla preparatów zawierających MEE, BEE, MDI czy cykloheksan, wprowadzanych do obrotu w celu powszechnej sprzedaży.

Niniejsza decyzja zmieniałaby załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG poprzez dodanie następujących substancji chemicznych: MEE, BEE, MDI i cykloheksan. W przypadku niektórych zastosowań wprowadzanie do obrotu w celu powszechnej sprzedaży preparatów zawierających te substancje będzie ograniczone.

W ramach przepisów niniejszej decyzji należałoby stosować odpowiednie środki, takie jak maksymalne stężenie substancji (np. MEE, BEE), zmniejszenie wielkości opakowań (np. cykloheksan), obowiązkowa sprzedaż rękawic z produktem (np. MDI) i dodatkowe instrukcje dotyczące produktu (np. BEE, MDI, cykloheksan), w celu zmniejszenia ewentualnego ryzyka dla konsumentów podczas korzystania z preparatów zawierających te substancje.

Dla zagwarantowania jednakowego poziomu ochrony rolników i dystrybutorów w całej UE, w odniesieniu do wszystkich nawozów na bazie azotanu amonu i ograniczenia dostępu do nawozów o wysokiej zawartości azotu dla osób zawodowo trudniących się rolnictwem, należy też zmienić załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG w celu wprowadzenia takich samych wymogów bezpieczeństwa dla wszystkich nawozów na bazie azotanu amonu wprowadzanych do obrotu w UE i ograniczenia zawartości azotu w nawozach znajdujących się w powszechnej sprzedaży.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY WPŁYWU

2.1. Konsultacje

W przypadku MEE, BEE, MDI i cykloheksanu, oprócz różnych badań wspomnianych w poprzednim rozdziale, zwrócono się po poradę w sprawie opracowywanego wniosku na kilku spotkaniach grupy roboczej złożonej z przedstawicieli właściwych organów odpowiedzialnych za wykonanie dyrektywy 76/769/EWG. Przeprowadzono konsultacje z ekspertami ze strony przemysłu, Europejską Radą ds. Przemysłu Chemicznego (Cefic) i innymi organizacjami reprezentującymi przemysł oraz z Europejską Organizacją Konsumentów (BEUC).

W przypadku azotanu amonu zwrócono się po poradę w sprawie opracowywanego wniosku w dniu 24 marca 2006 r. na spotkaniu grupy roboczej Komisji ds. nawozów, w którym uczestniczyli eksperci z właściwych organów i eksperci z EFMA¹⁷ reprezentujący przemysł; wnioski ze spotkania grupy były następujące: *«...szereg działań, które należy rozważyć w celu poprawy bezpieczeństwa nawozów na bazie azotanu amonu w normalnych warunkach użytkowania. ...należy rozważyć wykorzystanie 76/769/EWG w celu objęcia wszystkich nawozów na bazie azotanu amonu rozporządzeniem w sprawie nawozów, które obecnie obejmuje jedynie „nawozy WE”»*.

2.2. Ocena wpływu

¹⁷ Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA)

Przygotowano szczegółową ocenę wpływu i w dniu 29 maja 2007 r. przesłano ją do Rady ds. Oceny Wpływu, która w dniu 13 czerwca 2007 r. odbyła spotkanie i dniu 15 czerwca 2007 r. wydała opinię.

Ostateczna wersja oceny wpływu zawiera wszystkie uwagi Rady (listę kontrolną dotyczącą jakości oceny wpływu i ostateczną opinię)¹⁸.

Główne ustalenia oceny wpływu są następujące:

2.2.1. Wnioski z oceny wpływu

Dotyczące MEE:

Całkowity zakaz wprowadzania do obrotu na rynku dla konsumentów detalicznych farb i produktów do usuwania farby zawierających MEE jest skutecznym i wydajnym środkiem wyeliminowania zagrożeń dla konsumentów. Z przeprowadzonych badań wynika, że brak jest dodatkowych kosztów dla przemysłu, w związku z czym środek będzie proporcjonalny.

Dotyczące BEE:

Ustanowienie dopuszczalnej zawartości BEE na poziomie 3 % w farbach w aerozolu znajdujących się w powszechnej sprzedaży jest skutecznym i wydajnym środkiem do wyeliminowania zagrożeń dla konsumentów. Środek ten nie spowoduje wysokich kosztów dla przemysłu, ponieważ zawartość BEE w większości farb w aerozolu wynosi około 3 % lub mniej. Dodatkowe instrukcje w postaci zapisu „Nie używać w urządzeniach do rozpylania farb” na wszystkich pozostałych farbach zawierających BEE powyżej poziomu 3 % zapobiegnie stosowaniu przez konsumentów farb niezgodnie z ich przeznaczeniem. Koszty dla przemysłu dotyczące zmiany etykietowania są ograniczone i mogą być zmniejszone poprzez zastosowanie dłuższego okresu przejściowego przed obowiązkowym wdrożeniem środka. W związku z powyższym środek ten będzie proporcjonalny.

Dotyczące MDI:

Wymóg dołączania rękawic polietylenowych, specjalnych ostrzeżeń oraz instrukcji stosowania do wszystkich produktów zawierających MDI znajdujących się w powszechnej sprzedaży jest skutecznym i wydajnym środkiem mającym na celu zmniejszenie zagrożeń dla zdrowia konsumentów. Konsumenti mogą zmniejszyć narażenie skóry i będą dobrze poinformowani, jak uniknąć niewłaściwego stosowania produktów zawierających MDI. Koszt rękawic polietylenowych jest niski w porównaniu do ceny produktu, a koszty dotyczące zmiany etykietowania mogą zostać zmniejszone poprzez zastosowanie dłuższego okresu przejściowego przed obowiązkowym wdrożeniem środka. W związku z tym dodatkowy wymóg rękawic i dokładniejszych instrukcji na produktach to proporcjonalne środki.

W czasie spotkań Grupy Roboczej ds. Ograniczeń przedstawiciele właściwych organów państw członkowskich, zainteresowane strony i Komisja uzgodniły, że przeprowadzą badanie, aby zebrać więcej danych na temat możliwości wystąpienia alergii oddechowych wywołanych produktami zawierającymi MDI. W badaniu będą uczestniczyć specjalistyczne ośrodki, a Komisja wyda na nie zgodę. Wyniki tego badania i dodatkowe analizy kosztów i

¹⁸ Dokument roboczy służb Komisji: „Sprawozdanie z oceny wpływu” dostępny na stronie: http://ec.europa.eu/enterprise/chemicals/studies_en.htm

korzyści będą podstawą do zastanowienia się nad wprowadzaniem dodatkowych środków ochronnych, jeśli zagrożenia dla zdrowia konsumentów zostaną potwierdzone.

Dotyczące cykloheksanu:

Dodatkowe etykiety zawierające ostrzeżenia „Nie używać do kładzenia dywanów” oraz „Nie używać w przypadku słabej wentylacji”, a także wielkość opakowania zmniejszona do 650 g w przypadku klejów na bazie neoprenu zawierających cykloheksan, znajdujących się w powszechnej sprzedaży, są skutecznymi i wydajnymi środkami zmniejszenia zagrożeń dla konsumentów. Koszty dla przemysłu dotyczące zmiany etykietowania nie są bardzo wysokie i mogą być zmniejszone poprzez zastosowanie dłuższego okresu przejściowego przed obowiązkowym wdrożeniem środka. W związku z tym środki te również będą proporcjonalne.

Dotyczące azotanu amonu (AA):

Ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu nawozów na bazie azotanu amonu (AA) o wysokiej zawartości azotu (>28 %), tak aby musiały one spełniać wymagania zawarte w rozporządzeniu (WE) 2003/2003, są najbardziej skutecznym i wydajnym kosztowo sposobem zapewnienia, że wszystkie nawozy na bazie AA będą spełniać zharmonizowane normy bezpieczeństwa. Aktualnie państwa członkowskie stosują inne środki w odniesieniu do nawozów krajowych. Środek ten ma służyć wypełnieniu luki w obecnym prawodawstwie, które zezwala na sprzedaż nawozów krajowych obok sprzedaży „nawozów WE” w ramach rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Powszechna sprzedaż będzie ograniczona do nawozów zawierających mniej niż 20 % azotu: Powszechna sprzedaż będzie ograniczona do nawozów zawierających mniej niż 20 % azotu. Straty w powszechnej sprzedaży nawozów zawierających ponad 20 % azotu będą nieznaczne i będą skompensowane dzięki sprzedaży innych rodzajów nawozów, równie skutecznych i w porównywalnej cenie.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku jest art. 95 Traktatu.

Niniejsza decyzja ustanowi zharmonizowane przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu i używania preparatów MEE, BEE, MDI i cykloheksanu znajdujących się w powszechnej sprzedaży. Decyzja ustanowi też zharmonizowane przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu AA jako substancji i w preparatach w celu jego wykorzystania jako nawóz.

Niniejsza decyzja ustanowiłaby jednolite przepisy dotyczące obrotu produktami i pozwoliłaby uniknąć barier w handlu związanych z różnicami w ustawodawstwach krajowych. Proponowane zmiany do dyrektywy 76/769/EWG poprawiłyby warunki funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewniłyby wysoki poziom ochrony zdrowia człowieka.

3.2. Zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności

Dyrektywa Rady 76/769/EWG odnosząca się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych dąży do ustanowienia zharmonizowanych przepisów w całej UE i uniknięcia rozbieżności między ustawodawstwami krajowymi, które może stwarzać bariery w handlu wewnątrz Wspólnoty.

Cel ten nie może zostać osiągnięty poprzez pozostawienie odpowiedzialności za działania jedynie państwom członkowskim.

Środki przewidziane w niniejszej decyzji są proporcjonalne, ponieważ nie wychodzą poza to, co niezbędne dla osiągnięcia celu poprawy ochrony zdrowia człowieka, przy czym koszty ekonomiczne związane ze wszystkimi określonymi zastosowaniami dla przemysłu i konsumentów są ograniczone.

3.3. Wybór instrumentów

Komisja wybrała dyrektywę Rady 76/769/EWG jako najlepszy instrument dla zachowania rynku wewnętrznego, a zarazem dla zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia człowieka i środowiska. W związku z tym jest on zgodny z art. 95 ust. 3 Traktatu.

Dyrektywa 76/769/EWG zostanie uchylona z dniem 1 czerwca 2009 r. rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającym dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE. Zmiany do załącznika I do dyrektywy 76/769/EWG wprowadzone niniejszą decyzją będą stosowane po dniu 1 czerwca 2009 r. i będą wprowadzone do załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Zmiana załącznika I do dyrektywy 76/769/EWG w drodze decyzji jest właściwsza niż w drodze dyrektywy, ponieważ transpozycja proponowanych ograniczeń do prawa krajowego zostałaby zakończona zaledwie na kilka miesięcy przed uchyceniem dyrektywy 76/769/EWG. W związku z czym transpozycja nie byłaby celowa. W tej sytuacji decyzja jest właściwszym aktem prawnym niż dyrektywa.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na budżet.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 76/796/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych 2-(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyjanianu, cykloheksanu i azotanu amonu

(zmiana do dyrektywy Rady 76/769/EWG)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cztery substancje [2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE), 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE), metylenodifenylo diizocyjanian (MDI) i cykloheksan] zostały poddane ocenie odnośnie do zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93 w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje⁴. Ocena ryzyka dotycząca tych wszystkich substancji chemicznych ujawniła potrzebę zmniejszenia zagrożeń, jakie te substancje stwarzają dla zdrowia człowieka. Wnioski te zostały potwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (CSTEE).
- (2) W zaleceniach Komisji 1999/721/WE z dnia 12 października 1999 r. dotyczącym skutków oceny ryzyka i strategii zmniejszenia ryzyka dla substancji: 2-(2-butoksyetoksy)etanol; 2-(2-metoksyetoksy)etanol; chloroalkany, C10-13; benzen, C10-13-alkilopochodne⁵ i 2007/xxx/WE dotyczącym skutków oceny ryzyka i strategii zmniejszenia ryzyka dla substancji: piperazyna; cykloheksan; metylenodifenylo diizocyjanian; but-2-yno-1,4-diol; metylooksiran; anilina; akrylan 2-etyloheksylu; 1,4-

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁵ Dz.U. L 292 z 13.11.1999, str. 42.

dichlorobenzen; 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon; ftalan di(2-etyloheksyłu); fenol; eter bis(pentabromofenyłu); 5-tert-butylo-2,4,6-trójnitro-mksylen⁶, przyjętych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 proponowano strategię ograniczania ryzyka związanego z, odpowiednio, MEE, BEE, MDI i cykloheksanem i zalecano obowiązkowo stosować środki ograniczające w ramach dyrektywy 76/769/EWG z 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych⁷ w przypadku wprowadzenia do obrotu preparatów zawierających te substancje w celu powszechnej sprzedaży.

- (3) Okazało się, że w celu ochrony konsumentów konieczne jest ograniczenie wprowadzania do obrotu i stosowania preparatów zawierających MEE, BEE, MDI i cykloheksanu w przypadku określonych zastosowań.
- (4) MEE nie jest już stosowane jako składnik farb i produktów do usuwania farby dla konsumentów. Wyżej wspomniana ocena ryzyka wykazała, że istnieje zagrożenie dla zdrowia konsumentów w związku z narażeniem skóry na farby i produkty do usuwania farby zawierające MEE. Zatem preparaty zawierające MEE stosowane w farbach i produktach do usuwania farby nie powinny być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Dla celów nadzoru rynku należy przyjąć dopuszczalną zawartość 0,1 % MEE w preparatach.
- (5) BEE jest stosowane jako składnik farb. Wyżej wspomniana ocena ryzyka dotycząca BEE wykazała, że istnieje zagrożenie dla zdrowia konsumentów w związku z narażeniem poprzez wdychanie w czasie stosowania produktów do usuwania farby. W celu przeciwdziałania ryzyku narażenia konsumentów poprzez wdychanie należy wprowadzić pochodny bezpieczny poziom stężenia BEE 3 %.
- (6) W przypadku farb i produktów do usuwania farby należy wprowadzić wymóg ostrzeżenia przed stosowaniem tego rodzaju farb w urządzeniach do rozpylania, jeśli poziom stężenia BEE w tych farbach wynosi co najmniej 3 %.
- (7) W celu zagwarantowania odpowiedniego wycofywania farb nie spełniających limitów zawartości dla BEE należy ustalić różne daty dla zastosowania ograniczeń w odniesieniu do wprowadzenia na rynek po raz pierwszy i zakończenia sprzedaży BEE w farbach w aerozolu.
- (8) Ocena ryzyka dla MDI wykazała, że w przypadku stosowania preparatów zawierających MDI przez konsumenta istnieje potrzeba ograniczania ryzyka związanego z wdychaniem lub narażeniem skóry. Dla przeciwdziałania i wyeliminowania tego rodzaju ryzyka wprowadzanie do obrotu w celu powszechnej sprzedaży preparatów zawierających MDI powinno być dozwolone tylko po spełnieniu określonych warunków, takich jak obowiązkowe dołączanie rękawic polietylenowych do opakowań i dodatkowe instrukcje na opakowaniu. Ponieważ przepis dotyczący wyposażenia ochronnego i drukowania odpowiednich informacji

⁶ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁷ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/139/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 94).

wiąże się z podjęciem określonych kroków przez producentów, należy ustanowić dłuższy okres przejściowy.

- (9) MDI jest powszechnie stosowane w produktach przeznaczonych dla konsumentów, takich jak pianka jednoskładnikowa (OCF). Nadal nie ma danych ilościowych dotyczących występowania przypadków alergii oddechowych wśród konsumentów. Istnieje potrzeba zgromadzenia większej ilości danych dotyczących przypadków zachorowań na alergię oddechową na skutek narażenia na preparaty zawierające MDI. Dane należy gromadzić zgodnie z uzgodnionym z Komisją protokołem badania, w którym uczestniczą specjalistyczne ośrodki badające alergię oddechową. Po zgromadzeniu nowych danych i wykazaniu, że istnieje potrzeba zaostrożenia środków ograniczających, procedura ustanowiona w ramach art. 69 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁸ powinna mieć zastosowanie i być oparta na tych danych.
- (10) W ocenie ryzyka dotyczącej cykloheksanu skoncentrowano się na narażeniu konsumentów przy korzystaniu z preparatów zawierających cykloheksan do kładzenia dywanów i uznano, że konieczne są środki ograniczające w celu zmniejszenia ryzyka dla konsumentów w czasie stosowania tych preparatów. Zatem kleje na bazie neoprenu zawierające cykloheksan powinny być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży w mniejszych opakowaniach. Zharmonizowane instrukcje dostarczane wraz z produktem powinny chronić konsumentów przed stosowaniem produktu w nieodpowiednich warunkach, m.in. przy słabej wentylacji, lub przed niewłaściwym stosowaniem, np. do kładzenia dywanów.
- (11) Azotan amonu, powszechnie stosowany w całej Wspólnocie jako nawóz, może być środkiem utleniającym. W szczególności może wybuchnąć przy zmieszaniu z niektórymi substancjami. Dlatego nawozy na bazie azotanu amonu muszą spełniać określone wymogi przy wprowadzaniu do obrotu w celu zagwarantowania, że są bezpieczne na wypadek przypadkowej detonacji.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁹ ustanawia zharmonizowane wymogi, w tym wymogi bezpieczeństwa, dla nawozów na bazie azotanu amonu. Nawozy spełniające te wymogi mogą być etykietowane „nawóz WE” i mogą znajdować się w swobodnym obrocie na rynku wewnętrznym.
- (13) W przypadku nawozów przeznaczonych na sprzedaż tylko w danym państwie członkowskim producenci mogą postanowić, że spełnią jedynie wymogi obowiązujące na poziomie krajowym. Z tego powodu te nawozy nie muszą spełniać wymogów bezpieczeństwa ustalonych na poziomie europejskim. W celu zagwarantowania

⁸ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1.

⁹ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 162/2007 (Dz.U. L 51 z 20.2.2007, str. 7).

jednakowego poziomu ochrony w całej UE wszystkie nawozy na bazie azotanów powinny spełniać te same wymogi bezpieczeństwa.

- (14) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 określono test odporności na detonację dla nawozów na bazie azotanów zawierających ponad 28 % azotu. W rozporządzeniu określono też szereg właściwości fizycznych i limitów zawartości zanieczyszczeń chemicznych dla tego rodzaju nawozów w celu zminimalizowania ryzyka detonacji. Nawozy na bazie azotanów spełniające wspomniane wymogi lub zawierające mniej niż 28 % azotu są uznane przez wszystkie państwa członkowskie za bezpieczne w celu stosowania w rolnictwie.
- (15) Zatem wszystkie nawozy na bazie azotanów sprzedawane na obszarze Wspólnoty powinny spełniać wymogi bezpieczeństwa określone w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003.
- (16) Nawozy na bazie azotanów mogą być stosowane w sposób niezgodny z przeznaczeniem do nielegalnej produkcji materiałów wybuchowych. Rodzaje nawozów, które mogą być stosowane w tym celu, mają niską (20 %) zawartość azotu. Dostęp do tych rodzajów nawozów należy ograniczyć do stosowania w zawodowej działalności rolnej poprzez wprowadzenie limitu zawartości azotu (do 20 %) w preparatach na bazie azotanów znajdujących się w powszechnej sprzedaży.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 76/769/EWG,
- (18) Niniejsza decyzja nie wpływa na ustawodawstwo Wspólnoty ustanawiające minimalne wymogi ochrony pracowników, w szczególności dyrektywę Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy¹⁰ oraz opierające się na niej dyrektywy szczegółowe, w szczególności dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagennych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (wersja ujednolicona)¹¹ oraz dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)¹².

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 76/769/WE zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

¹⁰ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

¹¹ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 50.

¹² Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.-

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 76/769/WE dodaje się następujące punkty 53 do 57:

(53) 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE) Nr CAS: 111-77-3 Nr EINECS: 203-906-6	Nie należy wprowadzać do obrotu po [18 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji], w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb i produktów do usuwania farby w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % w masie.
(54) 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE) Nr CAS: 112-34-5 Nr EINECS: 203-961-6	(1) Nie należy wprowadzać do obrotu po [18 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji], w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb w aerozolu w stężeniu równym lub większym niż 3 % w masie. (2) Farby przekraczające limit stężenia podany w pkt (1) nie są wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po [24 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji]. (3) Bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego klasyfikacji, opakowania i etykietowania substancji i preparatów niebezpiecznych farby inne niż farby w aerozolu zawierające ponad 3 % BEE w masie wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży są czytelnie i trwale oznaczone do [24 miesięcy po wejściu w życie decyzji] w następujący sposób „Nie używać w urządzeniach do rozpylania farb.”
(55) metylenodifenylu diizocyjanian (MDI) Nr CAS: 26447-40-5 Nr EINECS: 247-714-0	(1) Nie należy wprowadzać do obrotu po [24 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji], jako składnik preparatów w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % w masie, w celu powszechnej sprzedaży, chyba że opakowanie:

	(a) zawiera rękawice polietylenowe, (b) bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego klasyfikacji, opakowania i etykietowania substancji i preparatów niebezpiecznych jest czytelnie i trwale oznaczona w następujący sposób: – „Może wywoływać reakcje alergiczne u osób uczulonych na diizocyjaniany inne niż MDI” – „Może powodować reakcje zbliżone do astmy u osób cierpiących na astmę” – „Może powodować reakcje skórne u osób cierpiących na dolegliwości skórne” – „W przypadku słabej wentylacji używać maski z filtrem przeciwgazowym (tj. maski typu EN 14387:2004 z filtrem typu A1)” (2) W drodze odstępstwa pkt 1 lit. a) nie ma zastosowania do klejów (3) Osoby fizyczne lub prawne wprowadzające do obrotu po raz pierwszy preparaty zawierające MDI, przez trzy lata od dnia wprowadzenia ograniczeń określonych w ust. 1 gromadzą dane dotyczące ewentualnych przypadków osób cierpiących na alergie oddechowe w czasie korzystania z preparatów zawierających MDI i udostępniają te dane Komisji. Dane
--	--

	są gromadzone zgodnie z protokołem badania, w którym uczestniczą specjalistyczne ośrodki i na które Komisja wyraziła zgodę. (4) Artykuł 69 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady*, mają zastosowanie w całości, chyba że zgromadzone dane wykażą, że nie ma potrzeby zaostrzania środków ograniczających w stosunku do środków już stosowanych.
(56) cykloheksan Nr CAS: 110-82-7 Nr EINECS: 203-806-2	(1) Nie należy wprowadzać do obrotu po raz pierwszy po [18 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji], w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik klejów na bazie neoprenu w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % w masie w opakowaniach nie większych niż 650 g. (2) Kleje na bazie neoprenu zawierające cykloheksan i nie spełniające wymogów (1) nie są wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po [24 miesiącach po wejściu w życie decyzji]. (3) Bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego klasyfikacji, opakowania i etykietowania substancji i preparatów niebezpiecznych kleje na bazie neoprenu zawierające cykloheksan w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % w masie wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po [24 miesiącach po wejściu w życie decyzji] muszą być czytelnie i trwale oznaczone w następujący sposób: – „Nie używać w przypadku słabej wentylacji” – „Nie używać do kładzenia dywanów”

(57) azotan amonu (AA) Nr CAS 6484-52-2 Nr EINECS 229-347-8	(1) Nie należy wprowadzać do obrotu po raz pierwszy po <i>[18 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji]</i> jako substancji lub w preparatach zawierających ponad 28 % azotu w masie w stosunku do azotanu amonu, do użycia jako nawóz stały, jedno- lub wieloskładnikowy, chyba że nawóz jest zgodny z przepisami technicznymi dotyczącymi nawozów na bazie azotanu amonu z wysoką zawartością azotu określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów**. (2) Nie należy wprowadzać do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po <i>[18 miesiącach od dnia wejścia w życie decyzji]</i> jako substancji lub w preparatach zawierających co najmniej 20 % azotu w masie w stosunku do azotanu amonu.
--	--

* OJ L 396, 30.12.2006, p.1. Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1.

**OJ L 304, 21.11.2003. Dz.U. L 304 z 21.11.2003.